

Sborové OZVĚNY

Časopis sboru Českobratrské církve evangelické v Teplicích • srpen 2016 • Ročník XXI

Nezapomeň na Hospodina, svého Boha

Základ kázání: Dt 8, 2-18

Milí shromáždění,

blahobyť. Kdes k němu přišel? Vymohl sis ho silou svých rukou? Svou chytrostí? Nebo máš tady dojem, že žádný blahobyť nemáš? „*Střež se však, abys nezapomněl na Hospodina, svého Boha, a nepřestál dbát na jeho přikázání, práva a nařízení, která ti dnes udílím. Až se dosyta najíš a vystavíš si pěkné domy a usídliš se.*“ Z Božího pohledu nejde v lidském životě o naše schopnosti nebo talenty. Tím méně o nabytí blahobytu díky tzv. „vrozeným“ schopnostem. Ať už jich máme od Hospodina mnoho nebo málo. I kdybychom mluvili s Hospodinem tváří v tvář jako Mojžíš, snadno selžeme. Jako Mojžíš. Nejde o tvé schopnosti a talenty. Jde o připomínání: Kde jsi přišel k blahobytu, který máš? Vypíná se tvé srdce a máš sebe za jeho strůjce? Zapomněl jsi, jako tolik jiných, na Hospodina?

Všimněme si, že pro biblický pohled na člověka a svět není tato otázka výhrůžkou. Prostě buď ano, nebo ne. A obě odpovědi mají své důsledky. Jako kterákoliv jiná otázka. Nemá ani jednoduchou odpověď, sám text zdůrazní: „*Připomínej si celou tu cestu, kterou tě Hospodin, tvůj Bůh, vedl po poušti, aby tě pokořil, aby tě vyzkoušel, aby poznal, co je ve tvém srdci,*

zda budeš dbát na jeho přikázání, či nikoli. Hospodin tě pokořoval a nechával tě hladovět.“ To není připomínání procházky růžovou zahradou. To je připomínání tvrdé dřiny, námahy a náročných výchov! Biblický pohled je tak reálný, jak jen lidský pohled může být. A přidává k lidskému pohledu i něco z pohledu Božího: Vezmi ten svůj život, který je pro tebe tak důležitý, a zhodnot ho. Připomeň si selhání i úspěchy. Vzpomeň na časy a místa, kde jsi Hospodinu vzdorovala, i kde a kdy ti Hospodin prokázal milosrdenství.

Připomeň si celou svou životní cestu. Každý hezky sám za sebe. Žádné vymlouvání na ostatní. I ten biblický text je přece formulován jako „ty“, žádné „vy“ nebo „my“. Ačkoli je psán všem Israelcům! A zhodnot, co tvá minulost vypovídá o tvém srdci a tak o tobě. Pak si přiznej, kdo jsi. Jaký jsi. Možná zjistíš, že slova, jež Israel poslouchá nějaké tři tisíce let, platí i dnes: Hospodin ti dává najíst jídlo, které tvoji otcové ani neznali. Vychovával tě, jako vychovává otec syna či dceru. Byl na tebe někdy velmi tvrdý, zápasil s tvou vzpurností i s tvým zapomináním na tvého Stvořitele. Probudil tě z života v hříchu a z života hlavně

V pátek 3. června 2016 uzavřeli v naší modlitebně sňatek Markéta Vondráčková a František Chudoba. (Dokončení na 2. straně)

sobě samému. A někdy ti dopřával křepelky přímo pod nos, jako Israelcům na poušti. Spasil tě svou milostí, řekne epištola do Filipis. Možná že si po takovém ohlédnutí znovu připomeň, že je to samozřejmě Hospodin, kdo dává sílu k blahobytu. Kdo dává možnost blahobytu. Možnost, kterou řada lidí dodnes nemá, neboť jim ji jiní lidé vzali nebo berou. Žádný člověk nezpůsobil, že se narodil. Že přežil

jako malinkaté miminko. A přesto se srdce a mysl snadno vypíná a upíná k tomu, že nejlepší je spoléhat na sebe. Že jen to, co já dokážu, je důležité. Že já jsem soběstačný, že jsem si dobře zařídil život. Je to má zdatnost a síla, která mi zajistila blahobyť. Hlavně se realizovat! Přitom je to lež jako věž. Je to pohanství nejhrubšího zrna.

Pokračování na 2. straně

Nezapomeň na Hospodina, svého Boha

Dokončení z 1. strany

Chození a smilnění jinými bohy – jimiž si je nejčastěji právě člověk sám. A tenhle blud vyplývá jen z toho, že člověk zapomněl. Jen z toho, že si člověk nepřipomíná celou cestu, ale jen malinkaté kousky. Jen ty, které se hodí.

I to praví dnešní text: „*Střež se, jinak zapomeš na Hospodina, svého Boha, a přestaneš dbát na jeho přikázání... dosyta se najíš, postavíš si dobrý dům... a tvé srdce se bude vypínat vysoko... střež se, jinak zapomeš na Hospodina, svého Boha.*“ (Tak praví v hebrejštině verše 11.-14.) „*Střež se, jinak zapomeš*“. Žádné „střež se, abys nezapomněl“. Český ekumenický překlad je zde příliš shovívavý vůči člověku. Bible nikoli: Když si nebudeš připomínat, když se nebudeš střežit, tak zapomeš.

Nevyhnutelně. A člověk zapomíná. Zdaleka ne jen na Hospodina. Také na jeho manu. Na jeho ochranu a činy. Na vlastní chyby a hříchy. Na své slabosti. Na to, jak bezbranný uzlíček každý byl, když se narodil.

Člověk zapomíná, jak je závislý na okolním světě. Na kyslíku, a tak na rostlinách, bez nichž bychom zemřeli během několika minut všichni. Na zvířatech, která běžně jíme třeba i každý den. Na lidech, díky kterým máme elektřinu. A kolik z nás vůbec ví, jak funguje elektřina nebo počítačový čip? A přitom je to vše pro nás tak samozřejmé – jak už to s blahobytem bývá.

A proto Hospodin pokořuje, proto zkouší: Aby ses ty sám poznal. Kdy naposledy sis připomněla, že Bůh udělal ještě mnohem víc než „jen“ tvůj blahobyť? Že ti umožnil spásu jen skrze obyčejnou víru v Boží

milost? Že jen díky němu se tvoje bytost a celý vesmír nerozpadá? Bible, díky Bohu k tomuto tvrdému realismu přidává i pohled Boží. Připomínej si celou cestu svou, ale i celou cestu Božího lidu. A viz nejen jejich selhání, ale také úspěchy. Viz, že Hospodin se staral i o šaty putujícího lidu. A snášel reptání, vzpoury a hlouposti nejen Israelců po tisíciletí, ale i s tebou znovu a znovu. A bude je snášet s generacemi po tobě. K připomínání celé cesty pak patří také budoucnost. Tvá cesta ještě neskončila. Tím méně cesta Božího lidu. Hospodin nepřestává nabízet zemi plnou vinné révy a medu. Zemi, kde není nedostatek. Zemi, kde se budeš moci usídlit, a do které tě Hospodin, tvůj Bůh, provede pouští. Provede tě kolem ohnivých hadů a štirů. A bude-li potřeba, dá ti vodu třeba z křemene skály. Ale je nezbytné si

Hospodina a Boží cestu připomínat se vším, co k tomu patří. Aby se lidské srdce nevypínalo, jak to rádo dělává. Třeba i s Bibli v ruce.

Přesto Bibli do ruky ber a čti ji. Ale spon párkrát za týden. Aby sis připomněl cestu svou i mnohých těch, kteří Hospodina následovali před tebou. A možná i lépe než ty. A tak abys nezapomínal na své místo na světě. Abys nezapomínal na Hospodinovo místo na světě. Nech se pokořovat Hospodinem, který ti umožňuje blahobyť. Protože když si budeš připomínat, že nejen tvůj blahobyť, ale vůbec tvá existence je zcela závislá na rostlinách, zvířatech, lidech a zejména na Hospodinu, tehdy můžeš odhalovat pravdu o sobě, světě, snad i o Bohu. A pak budeš vcházet do země zaslíbené. A budeš ji přinášet i světu kolem sebe. Amen.

(Mgr. Dan Páleník
- kázání 31. 7. 2016)

Bez lásky nejsem nic

*Láska je trpělivá, je laskavá, láska nezávidí, láska se nevychloubá ani nepovyšuje; není hrubá, nehledá svůj prospěch, není vznětlivá, nepočítá křivdy, není škodolibá, ale raduje se z pravdy; všechno snáší, všemu věří, vždycky doufá, všechno vydrží... (Korintským, 13. kapitola)
Novomanželům, jejichž rodina se v řřjnu rozroste, přejeme Boží blízkost a požehnání do všech dnů i nocí.*

Rozloučili jsme se s bratrem W. Grögerem

V pátek 15. července jsme se rozloučili s dlouholetým členem sboru, bývalým kurátorem, vynikajícím zpěvákem, spoluzakladatelem ekumenických setkání mužů, bratrem Willym Grögerem. Zemřel 7. července ve věku nedožitých 82 let. Nyní už odpočívá v Božím království. Jeho obrovské zkušenosti, cenné rady, laskavost i humor nám budou v časném světě velmi chybět. Bohoslužbu vedl br. farář Dan Páleník, smutečních hostů se sešlo tolik, že se do modlitebny všichni nevešli.

Vzpomínky bývalého faráře sboru Jana Opočenského

■ **1. Posluchač:** Poslouchání kázání a prožitek bohoslužeb – od dob, kdy se setkal s působením seniora Zdeňka Somolíka, svého „duchovního otce“, který ho konfirmoval, spoluodával, za něho také začal ve sboru pracovat jako presbyter. Vůbec poslouchal velmi pozorně, vždy se vyplatilo říci mu vše jasně. Slovo a tón pro něj znamenalo stále víc se slábnoucím zrakem, zhoršenou orientací, pohybem.

■ **2. Poutavý vypravěč a komentátor,** nevím, jak v němčině, svém druhém mateřském jazyce, ale v češtině se vyznal znamenitě, dokázal si svůj projev dobře připravit, ocenil kázání s jasnou pointou, uměl vystihnout atmosféru setkání. To jsme prožívali i v skupině chlapů, pro kterou měl připravenu nejednu „lahůdku“. Vytvářel speciální atmosféru teplických setkání.

■ **3. Zpěvák!** Hudba tvořila – řečeno s nadsázkou 99% jeho života. Když zpíval nebo poslouchal hudbu... opravdu žil a bylo to na něm

vidět... prozpívali se s Věruškou až k manželství, s radostí zpíval duchovní hudbu, žalmy, s velkým uspokojením viděl v rodině, že i pro ni je hudba půl života... a ta církevní, duchovní zvláště! A setkali bychom se s Grögerovými jako abonenty téměř na každém koncertu Severočeské filharmonie v Teplicích.

■ **4. Prožil** ve svém útlém životě hrozné válečné a poválečné proměny na vlastní kůži, jen o vlasek unikla rodina vyhnání z tohoto kraje, z poválečných poměrů a vývoje měl velmi mnoho neblahých prožitků... zápasil stále s přepisováním česko-německé historie a jejím zneužíváním.

■ **5. Jistě i proto se** v době sametové revoluce angažoval i veřejně v politice, OF a OH, pak ale, po vítězství jiných proudů, se stáhl. Pro nás všechny dbal, aby dr. Milada Horáková byla ve sboru i veřejně stále připomínána a oceňována, aby její zápas s komunistickou hydrou nebyl zapomenut.

■ **6. Kristus život náš** – tento citát Písma nad kazatelnu, který vybral br. farář Somolík, křesťan Willy Gröger bral nesmírně vážně a jeho místo v tomto chrámovém prostoru nebylo nikdy prázdné, neděle pevně patřila k jeho životu. Tak dával jasně znát, kde pro něj je nahoře a kde dole!

■ **7. Ani naše společenství** přes hranice se sborem v Muldě si nelze bez br. Willyho dost dobře představit... Do veliké míry se manželé Grögerovi starali o jeho životaschopnost.

■ **8. Výbava do života:** to, co mu Pán Bůh dopřál jako markanty: na jedné straně mnoho, hlas, cit pro pravdu a čestnost, pevnou víru, kterou hájil, milující a statečnou ženu, pomáhala mírnit bodání ostnů v těle – slábnoucí zrak, nesnadná pohyblivost, postupné opouštění milovaných činností a věcí, z čehož si někdy i zoufal... Měl ovšem tu, která stála po boku, nezdolná pomoc. Fyzická i psychická.

■ **9. Sbor ovlivnil jej** a on sbor také asi jako nikdo druhý. Jako mladý

jinoch do něj vstoupil, jako starý kmet jej opustil. Post presbytera zastával od r. 1964, kdy byl zvolen spolu s Vladimírem Rejchtem snad jako nejmladší presbyteri v církvi... až do smrti, a kurátorem byl v letech 1999 – 2008. Poznal dobře Somolíka a jeho šest vikářů, Tejkala, Pištoru a Opočenského, trochu i Páleníka...

■ **10. Jsem snad poslední,** kdo Willyho navštívil, večer před jeho skonek... už jsme nemluvili, i když se o to asi pokoušel, ale nebylo to jen pro mne. Nerozuměl jsem mu, myslil jsem na to, že člověk chce na úplném závěru života ještě něco sdělit. Dvakrát se trošku napil, dýchal mírně zrychleně, ruce, nohy i krk měl studené... Venku končil den, chlad proudivl pootevřenou okenní špehyrkou... sestřičku jsem požádal o silnější příkrývku pro něj. Pána Boha jsem prosil o blízkost, děkoval za Willyho dosavadní život, pohlídl jej po oholené tváři... Pak jsem jej za sebe odevzdal do Boží náruče...

Dětské odpo

Křest Mii Daňkové

Slavnostní událostí byl křest malé Mii Daňkové. Po slibu rodičů, kmotrů i přítomných členů sboru, že budou děvčátku oporou, přistoupil bratr farář Dan Páleník k samotné svátosti.

Dvě životní jubilea

Při nedělních bohoslužbách v červnu jsme si připomněli dvě životní jubilea. Sedmdesátiny oslavil presbyter sboru Jan Jílovský, který do Teplic přicestoval s manželkou Kristýnou z Floridy. Bratr farář Dan Páleník měl 30. narozeniny. Oběma oslavencům gratulujeme a přejeme Boží blízkost ve všem konání.

Noc kostelů nabídla 10. června v krásné hudební i spirituální zážitky. Zahájily ji děti ze ZŠ Bystřany, po nich se představil Duchcovský pěvecký sbor a žáci ZUŠ Teplice, následoval Brixihů komorní soubor a program zakončil prof. Jan Valta a zpěvák Hynek Grania. K vidění bylo bohoslužebné náčiní, talár faráře i količková výstava ze života sboru. Do 22. hodiny navštívilo náš kostel přes 200 lidí. Kdo chtěl, obdržel razítko od bratra Jancýka, děti navíc dostávaly pexesa.

odpoledne na farní zahradě

Poslední červnové nedělní odpoledne patřilo na farní zahradě dětem. Dospěláci jim připravili 11 soutěžních disciplín. Kluci a holky se při nich jaksepatří vyřádili a zvítězili úplně všichni. Každý si odnesl tašku plnou krásných cen a také stříbrnou podkovku pro štěstí. Poděkování patří všem za bojovnost a urputnost, členům sboru pod vedením bratří Romana Gaudyna a Milana Jancyka za výborné nápady a jejich realizaci, za bohatý catering si velikou pochvalu zaslouží setry Lída Jirsáková a Růženka Jancyková.

Dan Páleník: Boží vody

Základ kázání: Ez 47, 1-12

Milí shromáždění,

pro nás je voda samozřejmá, máme jí obvykle dostatek i nadbytek. Je pro nás snadno dostupná i ve své pitné formě. Starověký Izraelce, žijící v zaslíbené zemi, tuto zkušenost nikdy neměl. Řek je tam pramálo, přirozených vodních nádrží ještě méně.

Starověký Izraelce rozuměl základní symbolice dnešního Ezechieleova vidění zcela automaticky: voda, prvek nezbytný pro život ve všech

podobách, je dar od Boha, ne samozřejmost.

Vody v mořích i řekách jsou svrchovanou oblastí Boží vlády. „Na vodě“ je člověk velmi slabý, takřka bezmocný. A to i dnes – když se námořník nepřizpůsobí vodám moře či oceánu, potopí tyto klidně Titanik či Costu Concordii. O tsunami ani nemluvě. Je toto hlavním symbolem vody zpod Chrámu, která zpočátku jen nenápadně odkapává, ale již po dvou kilometrech toku se rozproudí do řeky nepřebroditelné, ačkoli se nachází uprostřed pusté a vy-

prahlé země? (loket je cca 0,5 m)

Mám za to, že tato voda, stejně jako každá, je v první řadě symbolem Boží moci. Sférou Hospodinova jednání a rozhodování, oblast Božího slova a činnosti. Místem a proudem Boží pomoci a Božího soudu. Vždyť už chrám sám je časoprostor, v němž tak nějak lépe, hlouběji, bezprostředněji vnímáme Hospodinovu milost i poučení, Hospodinovo kárání i jeho majestát. Boží svrchovanost. Chováme se v něm tišeji, pokorněji, nemáme se za vládce světa nebo svého života.

Nakonec to je hlavní důvod, proč přicházíme sem, do kostela, na bohoslužby. Vždyť právě to, co tak barvitě a krásně popisuje Ezechiel, známe a prožíváme také v Božím chrámu Teplicích/Duchcově, ale i v jiných takových chrámech.

Nepřicházíme sem hlavně kvůli společenství. A pokud ano, je to velká škoda. Jakkoli i společenství je přirozeným důsledkem života v Božích vodách, vždyť ani ten Ezechiel není sám. Přicházíme znovu a znovu, protože jsme poznali, prožili, pocítili a alespoň trochu po-

chopili to, co viděl už ten Ezechiel a mnozí před ním – Hospodinovu moc, dobrotu, moudrost.

Tedy vstupujeme (znovu či poprvé) do Božích vod, jako se do ní postupně nořil i Ezechiel – až v té řece musel plavat. Vždyť voda umývá a obmývá – jak tělo, tak i naše nitro – lidskou duši, srdce a mysl. A jak často umýváme své nitro v porovnání s naším tělem?

Boží vody umývají jizvy a šrámy. Čistí rány hluboké i mělké, a tak umožňují zcelení, uzdravení, obnovení.

Proud Božích vod také smývá viny a hříchy. Hlouposti a přešlapy. Selhání i pýchu. Vstoupit do proudu Boží moci znamená nechat tento proud smýt mou vlastní chytrost, ale také vlastní iluze. Znamená to nechat odplavit vše, co nestojí pevně a na skále, nýbrž na písku – a tak je pro nás velikou přítěží. Boží vody smývají také traumata, včetně těch zapomenutých, neuvědomělých i jinak nám skrytých.

Boží vody odplavují zarputilost intelektuální, náboženskou, charakterovou. Odplavují hněv a nenávisť, zahořklost, výčitky i frustraci.

Proud Boží moci však také dává život. Občerstvuje a obživuje. Boží vody nejsou v první řadě destruk-

tivní – ačkoli nás jejich proud často páli, nedá nám spát, a někdy rozbíjí naše dojmy, naše „ale já jsem myslel...“. Ano, Boží moc také rozbíjí – ale právě to, co škodí. Rozbíjí tvrdou šíji, podemílá představy a názory, jež míváme na kde co.

Ale to přece není ke škodě – potřebujeme zbavovat se vlastní hlouposti a krátkozrakosti, nabubřelosti a přesvědčení o správném chápání. Vždyť kolikrát jsme tohle už zažili? Kolikrát jsme byli vděční za to, že Hospodin podemlel tvoje iluzorní jistoty, a nabídl ti jistoty skutečně pevné, protože Boží? Jaké větší obživení a občerstvení než odplavení nánosů myšlenek, blábolů a výmyslů?

Boží vody také nesou. Oddáváme se znovu a znovu jejich proudu, necháváme se strhnout jejich plynutím, protože to jsou vody, které nikdy nepotopí ani neutopí. Jsou to vody, které uzdravují i Mrtvé moře – oblast, kde nežije a nepřežije takřka nic.

Řeka Boží moci tak přináší život i tam, kde je pro lidské oči život nemožný, neudržitelný. A nepřináší navíc život jako nějaké živoření, přežívání – ale život hojný, který sklízí ovoce každý měsíc, jehož listí je lékem.

Ale i tyto vody si může člověk ukrást a schovat. Nasbírat do hrnce a tam si je držet. Člověk je dokáže zneužít, odříznout od proudu a nechat tlít v nějaké bažině či nádrži. Už ti Israelci na poušti si nabírali manu do zásoby, ačkoli Hospodin jasně řekl, že to dělat nemají, že ji dostanou každý den znovu! A jak to s tou oddělenou zásobou dopadlo – shnila a zapáchala.

Proto v tom biblickém textu Boží voda proudí, a proudí tak mohutně. Tak to musí být. Tak to je a bude s Božím slovem, Boží moci i přítomností. Syslit si někde kousek Božího evangelia, nějaký zážitek či názor, a ten pořád omílat dokola, pořád se v něm hnípat a nedovolit žádné čerstvé vodě, aby do něj přitekla, znamená nechat vodu tlít, zapáchat, odpařovat se a nenechat odplavit zatuchlé nánosy.

Boží slovo i moc proudí a je to tak správně: Od Genesis ke knihám Samuelovým, od proroků k evangeliím, od epistol ke Zjevení, od Zjevení do dnešní doby. Z dneška dál do budoucnosti. Vysekni kousek, přilíš se soustřed na kteroukoli část, a budeš zmatený. Odstříhni jedno rameno Boží řeky od zbytku, a vyschne ti. A zbude jen ta sůl, jak říká Ezechiel.

Ale i tady viz pravou podobu Boží moci a Božího soudu: I ti, kteří Boží vody odmítají, nebo dokonce zneužívají, kteří si je syslí, kteří stojí ve svých způsobech a návycích jako stojatá voda v bažině, ti, kteří nechtějí slyšet ani vidět čerstvý proud do vod svých názorů a postojů – ti vyschnou. A zbude po nich sůl – ale ne sůl jako v Kartágu, jako symbol pustiny. Zbude po nich sůl jako koření, jako konzervant, jako Sůl nad zlato. Zbude sůl, jež je naprosto nezbytná pro Hospodinovy oběti, jak říká Lev 2, 13.

Hospodin tedy proměňuje k životodárnému a dobrému dokonce i ty, kdo jeho vlastní slovo zneužili, překroutili, pošpinili nebo odmítli. Protože i po nich zbude alespoň ta sůl, jež je tak nezbytná pro život biologický i náboženský.

Neboť Boží vody jsou život a spravedlnost. Jsou požeňnání a síla. Jsou pravda a cesta. Boží vody nesou a přinášejí velmi velké množství ryb. Boží proud uzdravuje nemocné, poškozené, i mrtvé. Uzdravuje dokonce i ty, kteří nechápou, kteří chápat nechtějí, nebo chtějí chápat jen po svém. Uzdravuje ty, kteří škodí a ubližují. Stačí vstoupit do tohoto proudu – po vzoru Ezechielově i Kristově.

Amen.

Každou první neděli v měsíci zve bratr farář všechny přítomné ke svátosti večeře Páně.

Zveme k účasti na bohoslužbách i dalších setkáních

sboru Českobratrské církve evangelické v Teplicích,
J. V. Sládka 2006/16

Kancelář sboru ČCE v Teplicích,
mobil br. farář Mgr. Dan Páleník 737 437 107
č. ú. 2100220448/2010

Vzpomínka na Miladu Horákovou

V neděli 26. června po bohoslužbě si delegace členů našeho sboru připomněla 66. výročí popravu sestry JUDr. Milady Horákové, české političky, která se stala obětí justiční vraždy během komunistických politických procesů v 50. letech minulého století. Byla nespravedlivě odsouzena za vykonstruované spiknutí a velezradu, kterých se nikdy nedopustila. S tichou vzpomínkou na tuto statečnou ženu položila za náš sbor sestra kurátorka Věra Grögerová kyticí květin k jejímu pomníku před Úřadem práce v Teplicích.

Máte-li možnost,
sledujte dění ve sboru ČCE také na internetu:
www.teplice.evangnet.cz

Sbor ČCE Teplice

SLAVÍME 90 LET ZALOŽENÍ TEPLICKÉHO EVANGELICKÉHO SBORU

Neděle 11. září 2016

Z programu:
dopoledne se koná slavnostní bohoslužba s kazatelem, synodním seniorem Danielem Ženatým, výstava ze života sboru, odpoledne setkání přátel a příznivců sboru ČCE v Teplicích a jejich vzpomínání, děti budou mít zvláštní program. K dispozici bude Almanach k 90. výročí založení sboru.

Na oslavy v září přijede i ministr kultury

Ano, je to tak. Při oslavách 90. výročí založení sboru Českobratrské církve evangelické v Teplicích, které se uskuteční v neděli 11. září v prostorách modlitebny, presbyterny a farní zahrady, nás odpoledne kolem 16. hodiny přijede pozdravit ministr kultury České republiky Daniel Herman (KDU-ČSL). Nebude to jeho první návštěva v na-

šem kostele. S panem ministrem jsme měli možnost besedovat už předloni (na snímku s naším členem Romanem Gaudynem). Na oslavu výročí, která začíná v 9.30 hodin slavnostní bohoslužbou, již povede synodní senior Daniel Ženatý, na setkání s ministrem i další celodenní program je zvana také veřejnost. Přijďte nás podpořit.